

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 13C/627/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412228104
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2017:4412228104.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky pred samosudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci žalobca: I., s.r.o., R. U., N. XX, X.: XXXXXXXX, zastúpená advokátom JUDr. Petrom Timkom, so sídlom Nitra, Štefánikova trieda 6, IČO: 42 124 026 proti žalovanému: S.. N. C., notár so sídlom R. U., M.R. C. XX, X.: XXXXXXXX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s.r.o., Bratislava, Niťová 3, IČO: 36 856 592 za účasti intervenienta na strane žalovaného: Allianz - I. poisťovňa a.s., D., A. rad 4, X.: XX XXX XXX, o náhradu škody 48.156,82 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Súd návrh žalobcu o prerušenie konania z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému a interventovi na strane žalovaného náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.12.2012 domáhal voči odporcovi náhrady škody v sume 48.156,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od podania žaloby do zaplatenia. Žalobu zdôvodnil tým, že žalovaný dňa 26.02.2008 spísal žalobcovi zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom práva, ktorú uzavrel žalobca v postavení veriteľa a O. H. v postavení dlžníka, pričom táto zmluva bola spísaná formou notárskej zápisnice č. N XX/XXXX, NZ XXXX/XXXX, R. XXXX/XXXX v znení doložky o oprave zo dňa 21.05.2008, pričom táto zmluva mala žalobcovi slúžiť ako prostriedok zabezpečenia peňažnej pohľadávky voči dlžníkovi O. H. z titulu poskytnutej pôžičky v sume 53.110,27 eur (1.600.000 Sk) a oprávňovala žalobcu v prípade nevrátenia pôžičky uspokojiť svoju pohľadávku z predmetu zabezpečenia, ktorým bol byt veriteľa O. H. zapísaný na LV č. XXXX k.ú. R. U., pričom tento bol ocenený na sumu 39.832,70 eur (1.200.000 Sk). Žalobca v žalobe uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. 10C/152/2008-326, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. 25Co/56/2010-367, v ktorom bolo určené, že vyššie uvedená zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva je absolútne neplatná a na základe týchto rozhodnutí Mgr. C. A. ako žalobca v uvedených konaniach dosiahol, že do katastra nehnuteľností bola zapísaná kúpna zmluva, ktorou O. H. predal K.. C. A. byt, ktorý bol predmetom zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva, ktorú uzavrel žalobca s O. H.. Zároveň uviedol, že v uvedených konaniach žalobca vystupoval ako žalovaný v 2.rade a bol zaviazaný k náhrade trov konania voči Mgr. C. A. v sume 1.936,84 eur, pričom žalobca v uvedenom konaní zaplatil náklady na svoje právne zastúpenie v celkovej sume 1.740,13 eur. V žalobe tiež uviedol, že z dôvodu neplatnosti zmluvy sa nikdy nestal ani len dočasným vlastníkom majetku O. H. a tým mu bola zmarená právna aj faktická možnosť uspokojenia pohľadávky speňažením majetku, ktorý bol predmetom zabezpečenia, a keďže tento majetok predstavoval v tom čase hodnotu 44.479,85 eur, mohol žalobca z

predaja predmetného bytu utŕžiť uvedenú sumu a tým by bola náhradným spôsobom uspokojená jeho pohľadávka voči O. H.. Poukázal na to, že žalovaný spôsobil škodu celkom v sume 48.156,82 eur, ktorá pozostáva zo sumy 44.479,85 eur, tj. hodnoty predmetného bytu a sumy 3.676,97 eur, ktorá predstavuje trovy konania protistrany v spore o neplatnosť zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva a trov svojho právneho zastúpenia v uvedenom spore v sume 1.740,13 eur. K žalobe žalobca pripojil doklady o zaplatení trov právneho zastúpenia v spore 10C/152/2008. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci bol k tomu vyzvaný uznesením č. 13C/627/2012-54 zo dňa 19.08.2013.

2. Konajúci súd na základe návrhu odporcu zo dňa 18.10.2013 uznesením č. 13C/627/2012-64 zo dňa 23.10.2013 pripustil, aby na strane žalovaného ako intervenienta pristúpil do konania Allianz - I. poisťovňa, a.s., D., A. rad 4, X.: XXXXXXXX.

3. Na pojednávaní dňa 21.01.2014 súd konštatoval, že sa oboznámil so spismi tunajšieho súdu č. 6RO/86/2011 a 10C/152/2008. Na uvedenom pojednávaní konateľ žalobcu uviedol, že žalobca požičal O. H. sumu 55.000 Sk a v záujme zabezpečenia tejto pôžičky požiadal žalovaného, aby spísal príslušnú zmluvu formou notárskej zápisnice, pričom žalovaný oboch účastníkov zmluvy oboznámil s jej obsahom, ako i s dôsledkami z nej vyplývajúcimi. Uviedol, že v tom čase nevedel, že Mgr. C. A. podpísal a O. H. kúpnu zmluvu alebo inú zmluvu, ktorej predmetom mal byť byt, ktorý bol predmetom zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva, pričom zmluva sa spisovala až vtedy, keď O. H. doniesol kvitanciu o výmaze záložného práva predmetného bytu, keďže žalovaný zistil v katastri nehnuteľností, že na predmetný byt je zriadené záložné právo. Uviedol, že dva mesiace po uzavretí uvedenej zmluvy ho oslovil Mgr. C. A., ktorý ho označil za podvodníka a podal na neho trestné oznámenie aj žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva. Uviedol, že žalovaný nevedel ani nemohol vedieť, že na predmetný byt je uzavretá kúpna alebo iná zmluva, pričom protiprávnosť konania žalovaného spočívala v tom, že predmetná zmluva nebola dobre napísaná. Zároveň uviedol, že je pravdou, že platobným rozkazom 6RO/86/2011 bola O. H. uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 53.110,27 eur s príslušenstvom, pričom uvedený platobný rozkaz je právoplatný, pričom však Atila H. doposiaľ z uvedenej sumy neuhradil nič. Uviedol, že žalovaná suma pozostáva zo sumy pôžičiek, ktoré poskytol O. H. celkom v sume 1.200.000 Sk, pričom túto sumu ako pôžičku poskytol v 3 splátkach, a to dňa 26.02.2008 v sume 95.000 Sk, dňa 06.03.2008 v sume 240.000 a dňa 11.03.2008 v sume 865.000 Sk a zvyšok žalovanej sumy predstavujú trovy právneho zastúpenia, ktoré platil protistrane v spore 10C/152/2008 a svoje trovy, ktoré hradil svojmu právnenému zástupcovi v uvedenom spore. Dodatky k zmluve boli spisované na základe požiadavky žalobcu.

4. Právny zástupca žalobcu na uvedenom pojednávaní dňa 21.01.2014 uviedol, že v danom prípade je daná objektívna zodpovednosť žalovaného bez ohľadu na zavinenie, keďže ide o právnu zodpovednosť pri výkone notárskej činnosti a uviedol, že otázka zavinenia nie je podstatná. Uviedol, že protiprávnosť konania žalovaného spočíva v tom, že žalovaný spísal zabezpečovaciu zmluvu, ktorá nebola v súlade so zákonom, keďže nebola dodržaná proporcionalita medzi hodnotou pôžičky a hodnotou predmetného bytu, ktorý bol daný do zábezpeky a poukázal na to, že neplatnosť zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva bola zapríčinená tým, že výška pôžičky bola iba 95.000 Sk a do zábezpeky sa poskytol byt minimálne v desaťnásobne vyššej hodnote a súdy uzavreli, že akékoľvek neskoršie dodatky k zabezpečovacej zmluve nemohli zhojiť primárnu neplatnosť notárskej zápisnice zo dňa 26.02.2008. Uviedol, že žalovaný mal pri spisovaní uvedenej zmluvy čo i len neformálnym spôsobom upozorniť účastníkov zmluvy, že existuje zmiernená disproporcionalita, ktorá bola vo februári 2008 súdnou praxou všeobecne rešpektovaná. Zároveň uviedol, že príčinnú súvislosť žalobca vidí v tom, že nebyť neplatného spísania zabezpečovacej zmluvy, žalobca by mal náhradný zdroj uspokojenia svojej pôžičky. Súčasne potvrdil, že platobným rozkazom 6RO/86/2011 bola O. H. uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi poskytnutú pôžičku celkom v sume 1.000.000 Sk, avšak tento nárok je preukázateľne nedobytný a primárny spôsob uspokojenia pohľadávky z pôžičky nie je možný.

5. Žalovaný na uvedenom pojednávaní uviedol, že konateľ žalobcu sa na neho obrátil s tým, aby spísal medzi žalobcom a O. H. zmluvu o pôžičke s určitou formou zabezpečenia uvedenej pôžičky, čo sa aj stalo spísaním notárskej zápisnice zo dňa 26.02.2008. Uviedol, že uvedenú zmluvu o pôžičke, vrátane zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva spísal, keďže žiadnu protiprávnosť v tom nevidel, pričom v záujme návratnosti pôžičky do uvedenej zmluvy zakomponoval ustanovenia o tom, že ak sa predmetný byt bude predávať na dražbe jeho najnižšie podanie v dražbe by malo predstavovať 1.000.000 Sk a to

aj v prípade dobrovoľnej dražby. Potvrdil, že k uvedenej zmluve o pôžičke sa robili ďalšie 2 dodatky zo dňa 06.03.2008 a 11.03.2008. žiadal, aby konajúci súd žalobu zamietol.

6. Právny zástupca žalovaného na uvedenom pojednávaní uviedol, že so žalobou nesúhlasí, keďže žalovaný žalobcovi nespôsobil žiadnu škodu. Poukázal na to, že nárok uplatnený žalobcom v žalobe bol už žalobcom uplatnený a bol mu priznaný v konaní č. 6RO/86/2011 a poukázal na to, že žalobca si na rovnakom skutkovom základe uplatňuje nárok, o ktorom už raz bolo súdom právoplatne rozhodnuté. Uviedol tiež, že žalobca si sám objednal spisanie notárskej zápisnice u žalovaného, pričom zmluvné podmienky obsiahnuté v notárskej zápisnici dohodli obe zmluvné strany a ich zmluvná sloboda nebola ničím obmedzená. Poukázal na ustanovenia notárskeho poriadku o náhrade škody a uviedol, že predpokladom zodpovednosti notára za škodu je vznik škody, protiprávne konanie alebo opomenutie notára súvisiace s činnosťou podľa notárskeho poriadku a príčinná súvislosť medzi týmto konaním, resp. opomenutím a vznikom škody. Uviedol, že žiadne protiprávne konanie žalovaného nebolo preukázané a otázna je i existencia škody. Poukázal na článok 6 notárskej zápisnice zo dňa 26.02.2008, podľa ktorého bolo dohodnuté, že v prípade nesplnenia záväzku zo strany dlžníka Atilu H. by bolo najnižšie podanie pri dražbe v sume 1.000.000 Sk. Uviedol tiež, že zo strany žalobcu je namietaná len platnosť zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva, ktorou bola zabezpečená len pôžička v sume 95.000 Sk a uviedol, že ďalšie dodatky ohľadne pôžičky sa týkali len zmluvy o pôžičke a nie zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva. Žiadal, aby konajúci súd žalobu zamietol.

7. Zástupca intervienta na strane žalovaného na uvedenom pojednávaní uviedol, že žalobu je potrebné zamietnuť, keďže žalovaný sa nedopustil žiadneho konania, ktoré by bolo v rozpore so zákonom, pričom zápisnica bola spísaná na základe požiadaviek účastníkov zmluvy a chránila O. H. tým, že minimálne prvé podanie na dobrovoľnej dražbe predmetného bytu by predstavovalo 1.000.000 Sk. Poukázal na to, že O. H. spisoval uvedenú zmluvu, hoci vedel, že predmetný byt už predal kúpnu zmluvou Mgr. C. A..

8. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že nárok žalobcu priznaný platobným rozkazom č. 6RO/86/2011 je exekučne vymáhaný, avšak doposiaľ nie je uspokojený, keďže exekučné konanie je neúspešné, keďže povinný Atila H. nemá žiadny speňažiteľný majetok. Uviedol tiež, že zmluvná voľnosť účastníkov nezabavuje konajúceho notára povinnosti upozorniť účastníkov právneho úkonu na prípadný nesúlad navrhovaného právneho úkonu so zákonom. Uviedol, že protiprávnosť konania na strane žalovaného vidí v tom, že bola spísaná zmluva, ktorá nezodpovedá pravidlám zákona a uviedol, že škoda spočíva v tom, že pohľadávka voči O. H. je nedobytná. Poukázal na to, že otázka zavinenia v tejto veci nezohráva žiadnu úlohu. Vyjadril tiež počudovanie nad tým, že intervenient na strane žalovaného odmietol poskytnúť žalobcovi poistné plnenie.

9. Notárska komora na základe požiadavky súdu dňa 19.02.2014 oznámila, že žalovaný bol vo februári a marci 2008 poistný v J. poisťovni, pričom rovnopis uvedenej poistnej zmluvy bol súdu zaslaný.

XX. Na pojednávaní dňa 07.03.2014, ktoré bolo odročené bez prejednaní veci, právny zástupca žalobcu založil do spisu doklady o vyplatení trov právneho zastúpenia v spore 10C/152/2008 a uviedol, že nárok priznaný žalobcovi v konaní 6RO/86/2011 je vymáhaný v exekučnom konaní pod číslom EX 2560/2012 u súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozefa C.. Zároveň založil do spisu aj vyjadrenie vo veci zo dňa 06.03.2014, v ktorom opätovne uvádzal skutočnosti, ktoré uviedol na pojednávaní dňa 21.01.2014, pričom uviedol, že notár potvrdzuje právny úkon a preberá zodpovednosť za to, že úkon bude vykazovať znaky v súlade s právnym poriadkom a iba takto chápaná notárska činnosť môže byť verejnou službou. Poukázal na to, že žalovaný nepreukázal žiadnu skutočnosť ako liberačný dôvod podľa § 40 odsek 3 Notárskeho poriadku a riadnym liberačným dôvodom by nepochybne bolo, ak by žalovaný upozornil žalobcu o možných následkoch disproporcionality, pričom žalobca by bol naďalej trval na spísaní notárskej zápisnice. Poukázal na to, že dodržanie proporcionality pri zabezpečovaní prevodov práva je jedným zo základných predpokladov platnosti týchto prevodov a že žalovaný porušil povinnosť obsiahnutú v § 415 Občianskeho zákonníka, tj. premenčnú povinnosť. Taktiež poukázal na to, že nárok voči Atilovi H. priznaný platobným rozkazom 6RO/86/2011 je iným titulom, než akého sa žalobca domáha v tomto konaní, keďže žalobca sa voči Atilovi H. domáha vrátenia pôžičky a voči žalovanému sa domáha náhrady škody.

11. Na pojednávaní dňa 06.05.2014 svedok O. H. uviedol, že zmluva o pôžičke, ako i zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva bola spisovaná formou notárskej zápisnice u JUDr. C., a táto sa

spisovala a podpisovala na základe podnetu konateľa žalobcu pána Domanižu. Uviedol, že si nepamätá, či mu pôžičku poskytol pán A. alebo spoločnosť I.. Uviedol, že si požičal vyše 1.000.000 Sk. Na bližšie okolnosti spisovania notárskej zápisnice sa nepamätal. Uviedol, že si je vedomý toho, že ho súd zaviazal zaplatiť žalobcovi 53.110,27 eur, pričom uviedol, že z uvedenej sumy nič neuhradil, pričom túto sumu je ochotný žalobcovi vrátiť, pričom požičané peniaze minul na svoje živobytie. Uviedol, že pôžička, ktorá mu bola poskytnutá, mu bola poskytnutá v hotovosti a tieto mu odovzdával pán Domaniža. Zároveň uviedol, že pán Domaniža sa vrátenie pôžičky nedomáhal, neoslovil ho a uviedol, že pán A. sa nezaujímal ani o to, či mu dokáže peniaze vrátiť. Uviedol, že predmetný byt predal pánovi A. za 1.200.000 Sk, z ktorej sumy dal svojej priateľke 400.000 Sk a uviedol, že v čase, keď si požičiaval peniaze od žalobcu, mal uzavretú zmluvu o predaji bytu s Mgr. C. A.. Uviedol, že on nenavrhol, aby zabezpečenie pôžičky bolo zabezpečené zmluvou o zabezpečení záväzku prevodom práva.

12. Konateľ žalobcu na uvedenom pojednávaní uviedol, že žalobca v tom čase vykonával realitnú činnosť a bolo bežnou praxou, že sa požičiavali peniaze a spisovali sa zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva, a preto aj v prípade pôžičky Atilu H. požiadal žalovaného, aby spísal zmluvu o pôžičke spolu so zmluvou o zabezpečení záväzku prevodom práva. Uviedol, že ak by vedel, že O. H. chce predmetný byt predať niekomu inému, tak by takúto zmluvu určite nerobil a O. H. dôveroval, keďže mu povedal, že pôžičku mu vráti, nakoľko je zvärač a toto povolanie je dobre odmeňované. Uviedol, že si bol pozrieť byt O. H., ktorý bol vo veľmi dobrom stave a dal sa predať za vyše 1.500.000 Sk. Uviedol, že zmluvou o zabezpečení záväzku prevodom práva sledoval to, aby mal 100% istotu, že požičané peniaze dostane späť. Uviedol, že žiadne upozornenie zo strany žalovaného o tom, že hodnota zábezpeky je v zjavnom nepomere s hodnotou pôžičky nebolo.

13. Právny zástupca žalobcu žiadal, aby sa vykonalo dokazovanie za účelom zistenia hodnoty bytu, ktorý bol predmetom zabezpečovacej zmluvy, pričom právny zástupca žalovaného s navrhovaným znaleckým dokazovaním nesúhlasil, keďže škoda mala vzniknúť zo zmluvy o pôžičky a nie z hodnoty bytu a znalecké dokazovanie by nemalo význam. Právny zástupca žalobcu žiadal, aby súd rozhodol medzitýmnym rozsudkom, v ktorom by rozhodol o právnom základe žaloby a uviedol, že ak by bola zabezpečovacia zmluva platná, mal by žalobca vytvorený náhradný zdroj uspokojenia pôžičkovej pohľadávky a vyslovenie neplatnosti zabezpečovacej zmluvy bol žalobcovi zmarený tento náhradný zdroj vrátenia pôžičky. Opätovne uviedol skutočnosti, ktoré už predtým ústne alebo písomne uviedol a mal za to, že v danom prípade bola daná zodpovednosť žalovaného za to, že spísal zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom práva, pričom neupozornil na nevhodnosť pokynov, ktoré mu žalobca dal.

14. Zástupca intervienta na strane žalovaného na uvedenom pojednávaní uviedol, že príčinou ujmy ani škody nemohla byť zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva, pričom k zmenšeniu majetku žalobcu došlo tým, že požičal peniaze, ktoré mu neboli vrátené.

15. Právny zástupca žalovaného na uvedenom pojednávaní 6.5.2014 uviedol, že žalobca nepreukázal vznik škody ani protiprávne konanie alebo opomenutie žalovaného a vzniesol námietku premlčania, keďže právo žalobcu bolo premlčané uplynutím objektívnej trojročnej premlčacej lehoty. Zároveň namietol pasívnu legitimitáciu žalovaného, keďže v danom prípade by mala byť daná zodpovednosť za škodu podľa § 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. a uviedol, že pre priznanie nároku na náhradu škody nie sú naplnené ani skutkové ani právne okolnosti. Poukázal na to, že žalobcovi nebola vrátená pôžička a žalobca nemohol uspokojiť svoju pohľadávku predajom bytu, keďže zabezpečovacia zmluva bola vyhlásená za neplatnú, pričom po vyhlásení zmluvy za neplatnú nedošlo k žiadnemu zmenšeniu majetku v dôsledku protiprávneho konania alebo opomenutia žalovaného. Žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a poukázal na to, že ani banky sa nedomáhajú neplatičov pôžičiek náhrady škody vo výške nesplateného úveru a tvrdenie o tom, že žalovaný spôsobil žalobcovi škodu nie je v súlade s právnym poriadkom ani právnym posúdením veci, pričom zabezpečovací prevod práva je len pomocným inštitútom, ktorý má slúžiť k zabezpečeniu hlavného záväzku, ktorým bola pôžička.

16. Konajúci súd po oboznámení sa so spisom Okresného súdu Nové Zámky č. 6RO/86/2011 zistil, že Okresný súd Nové Zámky vydal dňa 23.05.2011 platobný rozkaz č. 6RO/86/2011-45, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.06.2011, a ktorým bola žalovanému O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U., R.. Gy. I. 8 uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 53.110,27 eur s 8% ročným úrokom z omeškania od 01.04.2008 do zaplatenia a tiež trovy konania v sume 1.080,35 eur. Uvedený platobný rozkaz bol vydaný na základe

notárskej zápisnice N 67, NZ XXXX/XXXX, R XXXX/XXXX zo dňa 26.02.2008, ktorou bola spísaná zmluva o pôžičke v sume 95.000 Sk (3.153,48 eur) a tiež zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva, pričom ako ďalší podklad pre vydanie platobného rozkazu bol dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke zo dňa 06.03.2008, na základe ktorého žalobca poskytol O. H. sumu 240.000 Sk (7.966,54 eur) a dodatok č. 2 k zmluve o pôžičke zo dňa 11.03.2008, na základe ktorého žalobca poskytol O. H. ďalšiu pôžičku v sume 865.000 Sk (28.712,74 eur), tj. celková suma pôžičky predstavovala žalovanú sumu 53.110,27 eur.

17. Konajúci súd po oboznámení sa so spisom Okresného súdu Nové Zámky č. 10C/152/2008 zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. 10C/152/2008-326, ktorý bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu - Krajského súdu v Nitre č. 25Co/56/2010-367, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX bolo určené, že zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva uzavretá dňa 26.02.2008 medzi O. H. ako dlžníkom a I., s.r.o., R. U. ako veriteľom vo forme notárskej zápisnice N XX, NZ XXXX/XXXX, R XXXX/XXXX zo dňa 26.02.2008 spísanej notárom JUDr. Petrom C. v znení doložky o oprave spísanej dňa 21.05.2008 notárom JUDr. Petrom C. vo forme notárskej zápisnice č. N 67, NZ XXXX/XXXX, R XXXX/XXXX je neplatná, pričom ako dôvod neplatnosti uvedenej zmluvy sa uvádza, že je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže hodnota predmetu zabezpečenia bola v hrubom nepomere zabezpečovanej pohľadávke, pričom hodnota zabezpečenia, tj. bytu predstavovala sumu 1.200.000 Sk a zabezpečovaná pohľadávka predstavovala len 95.000 Sk. V uvedenom rozsudku sa konštatuje aj skutočnosť, že navrhovateľ Mgr. C. A. mal v konaní naliehavý právny záujem na určení neplatnosti tejto zmluvy, keďže na Správe katastra Nové Zámky pod spisovou značkou V XXX/XX bolo vedené vkladové konanie na základe návrhu Mgr. C. A. na povolenie vkladu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.02.2008 uzavretej medzi Mgr. C. A. ako kupujúcim a O. H. ako predávajúcim a v prípade vyhovenia návrhu by došlo k spochybneniu vlastníckeho práva zapísaného na LV č. XXXX k.ú. R. U. svedčiaceho v prospech I., s.r.o., R. U., keďže vyslovenie neplatnosti zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva by došlo k obnoveniu predošlého vlastníckeho stavu k spornému bytu a vkladové konanie by mohlo prebehnúť podľa § 34 odsek 2 Katastrálneho zákona. V odôvodnení oboch rozsudkov sa neuvádza, kým bola spôsobená neplatnosť uvedenej zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva zo dňa 26.02.2008.

18. Na základe vyššie uvedeného skutkového stavu konajúci súd rozhodol rozsudkom č. 13C 627/2012 - 119 zo dňa 6.5.2014, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania, pričom náhradu trov konania intervientovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal. Uvedený rozsudok napadol odvolaním žalobca a odvolací súd, Krajský súd v Nitre uznesením č. 9Co 690/2014-145 zo dňa 4.6.2015 zrušil uvedený rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uvedeného uznesenia odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne posúdil, zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu neposudzoval striktnie podľa § 40 ods. 3 Notárskeho poriadku, pričom zodpovednosť, ktorá je predmetom konania má povahu objektívnej zodpovednosti a to bez zreteľa na zavinenie a povinnosťou súdu 1. stupňa je zamerať dokazovanie na to, či bolo preukázané, že žalovaný na zabránenie škody vynaložil všetko úsilie, ktoré bolo možné objektívne požadovať. Súčasne uviedol, že ak platí, že notár pri výkone svojej činnosti je viazaný len ústavou, zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, potom je nutné aj jeho činnosť posudzovať ako činnosť štátneho orgánu a striktnie vyžadovať, aby vykonanie úkonu odporujúceho platnej právnej úprave musel odmietnuť vždy. Poukázal tiež na ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, podľa ktorého notár môže odmietnuť vykonať požadovaný úkon len vtedy, ak odporuje zákonu alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom a poukázal tiež na ustanovenia § 3 a 5 Notárskeho poriadku. Napokon vytkol súdu 1. stupňa, že sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného ak návrh žalobcu nie je premlčaný a ak dospeje k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný, bude sa venovať opätovne zodpovednosti žalovaného. Vo veci sa vyjadril podaním zo dňa 25.8.2015 právny zástupca žalobcu, ktorý uviedol, že výkon tej notárskej činnosti, ktorá sa preskúmava v predmetnej veci nemal povahu výkonu verejnej moci tak, ako je to uvedené v § 2 písm. a) zákona číslo 514/2003 Z.z.

19. Vo veci sa vyjadril právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 28.08.2015, v ktorom uviedol, že výkon notárskej činnosti, ktorá sa preskúmava v súdnej veci, nemá povahu výkonu verejnej moci tak ako je to uvedené v § 2 písmeno a) zákona č. 514/2003 Z.z., pričom verejnou mocou je len taká sféra, kde orgánu verejnej moci je zverené autoritatívne rozhodovať o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb. Príkladom je činnosť notára ako povereného súdneho komisára v konaní o dedičstve kde zákon označuje činnosť notára za činnosť súdu a uviedol, že

spisovanie zápisnice o právnom úkone medzi dvoma subjektmi súkromného práva nie je výkonom verejnej moci a preto je daná jeho zodpovednosť podľa § 40 ods. 1 Notárskeho poriadku, ktorá je založená na objektívnom princípe. V danom prípade teda žalovaný napísal žalobcovi zabezpečovaciu zmluvu postihnutú v absolútnej neplatnosti pričom v danom prípade je úplne bezvýznamná otázka zavinenia, keďže objektívna zodpovednosť notára za škodu znamená zodpovednosť za výsledok. Uviedol, že v danom prípade je potrebné zaoberať sa právnou argumentáciou žalobcu ohľadne generálnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka. K platobnému rozkazu Okresného rozkazu č. 6RO/86/2011, ktorým bola uložená povinnosť Atilovi H. vrátiť pôžičku žalobcovi uviedol, že právnym titulom na základe ktorého bol tento platobný rozkaz vydaný, bola zmluva o pôžičke, pričom predmetom v spore sa žalobca domáha náhrady škody a teda ide o vzájomne indiferentné nároky a nemožno ich stotožňovať. Uviedol, že nesúhlasí s tým, že zabezpečovacou zmluvou bola zabezpečená len pôžička 90.000,- Sk keďže dodatkami k uvedenej zmluve o pôžičke sa zvyšoval rámec zabezpečenia a týmito dodatkami sa pôžička zvýšila o sumu 240.000,- Sk a o sumu 865.000,- Sk. Ohľadne vzniku škody uviedol deň 15.12.2010, keď odvolací súd verejne vyhlásil odvolací rozsudok vo veci 10C/152/2008 keďže týmto dňom bola definitívne odstránená spornosť v otázke platnosti zabezpečovacej zmluvy a týmto dňom záväzne vyšla najavo neplatnosť zabezpečovacej zmluvy spísanej žalovaným a teda žalobca mal zmarenú možnosť náhradným spôsobom uspokojiť si pôžičkovú pohľadávku voči Atilovi H.. Uviedol, že koniec trojročnej objektívnej premlčacej lehoty nastal dňa 15.12.2013, pričom koniec dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty nastal dňa 15.12.2012 a teda žaloba bola podaná včas pred uplynutím dvojročnej subjektívnej lehoty keďže bola podaná dňa 12.12.2012 a účinky premlčania preto nenastali. Preto na námietku premlčania nemožno zo strany žalovaného prihladať.

20. Vo veci sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 15.11.2015, v ktorom uviedol, že spisovanie listín o právnych úkonoch (§ 46 až 55 Notárskeho poriadku) teda aj spísanie zmluvy o pôžičke ako aj zmluvy o zabezpečovacom prevode práva je notárskou činnosťou, ktorej vykonávanie je výkonom verejnej moci a poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. II US431/2013-21 zo dňa 12.09.2012, v ktorom sa konštatuje, že výkon notárskej činnosti podľa § 3 ods. 1 Notárskeho poriadku (vrátane spisovania notárskych zápisníc o právnych úkonoch) je nevyhnutné považovať za výkon verejnej moci a teda v prípade škody, ktorú spôsobí notár pri výkone notárskej činnosti sa podľa uvedeného uznesenia Ústavného súdu SR sa tejto možno nemožno domáhať od notára ale od štátu podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. Poukázal pritom aj na ustanovenia § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 3 ods. 1 a ods. 4 Notárskeho poriadku, podľa ktorých vykonávanie notárskej činnosti je výkonom verejnej moci. K uvedenému podaniu pripojil aj stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR, sekcie civilného práva, odbor občianskeho práva procesného zo dňa 26.08.2015, v ktorom sa konštatuje, že v prípade škody, ktorú spôsobí notár pri výkone notárskej činnosti, sa poškodený nemôže domáhať jej náhrady od notára ale od štátu, pričom postup pri uplatňovaní nároku na náhradu tejto škody je upravený v zákone č. 514/2003 Z.z. Zároveň k uvedenému podaniu pripojil aj uvedené uznesenie Ústavného súdu č. II US431/2013-21 zo dňa 12.09.2012 a tiež rozsudok Krajského súdu v Žiline č. 5Co/87/2013, ktorým v obdobnej veci odvolací súd skonštatoval, že notár pri výkone verejnej moci nezodpovedá za škodu podľa § 415 Občianskeho zákonníka a že je daná zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona 514/2003 Z.z.

21. Na pojednávaní dňa 01.02.2016 právny zástupca žalobcu uviedol, že trojročná objektívna premlčacia doba uplynula až 15.12.2013, pričom podrobnejšie sa k otázke plynutia objektívnej doby vyjadril vo vyjadrení zo dňa 25.08.2015 pričom deň skutočného a definitívneho vzniku škody je deň kedy odvolací súd dňa 15.12.2010 vyhlásil potvrdzujúci rozsudok a tento deň bolo orgánom verejnej moci definitívne vyslovené, že žalobca má zmarenú možnosť náhradným spôsobom uspokojiť si svoju pôžičkovú pohľadávku voči O. H., a to cez zabezpečovaciu zmluvu, ktorú spísal žalovaný. Uviedol, že vo vyjadrení poukázal na právne názory, ktoré v podobných veciach vyslovil Najvyšší súd Českej republiky, pričom konajúci súd nie je týmito názormi viazaný, ale vzhľadom na to, že súdy aplikovali tú istú právnu situáciu, dajú sa aplikovať aj v tejto veci. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, jej začiatok je totožný s objektívnou lehotou a začala plynúť 15.12.2010, keďže tento deň sa konateľ žalobcu zúčastnil verejného vyhlásenia rozsudku a dozvedel sa o tých dvoch aspektoch, ktoré upravuje §106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka výšky uplatneného nároku v tomto smere odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 25.08.2015, kde uviedol, že predmetom zabezpečovacej zmluvy nemala byť iba pôžička 95.000,- Sk ale neskoršími dodatkami sa zvyšoval rámec zabezpečenia, keďže nešlo o separátne samostatné zmluvy o pôžičke, ale boli to dodatky ku kmeňovej pôvodnej pôžičke a teda hospodársky úmysel žalobcu bol jednoznačne taký, aby všetky pôžičkové sumy, ktoré poskytol Atilovi H., boli platne zabezpečené cez zabezpečovaciu zmluvu, keďže riziko nevrátenia pôžičky sa ukázalo ako reálne žalobca stratil náhradný

zdroj uspokojenia a z celkovej poskytnutej pôžičkovej sumy sa domáha titulom náhrady škody iba sumy 1,34 mil. Sk, čo predstavuje reálnu hodnotu predmetu zábezpeky teda bytu a táto suma vyjadruje kúpnu cenu a teda aj hodnotu, za ktorú O. H. predal predmet zabezpečenia C. A., ktorú skutočnosť pred žalobcom zatajil. Uviedol, že predmetom notárskej zápisnice o ktorej neplatnosti rozhodol súd v konaní 10C/152/2008 bola suma pôžičky 95.000,- Sk ale aj sumy 865.000,- Sk a 240.000,- Sk. Uviedol, že suma 1.936,84 eur, ktorá je uvedená v bode 6 žaloby, doposiaľ nebola uhradená pre nesolventnosť žalobcu. Zároveň uviedol, že suma 317,65 eur bola uhradená S. S. s tým, že doklad o tom momentálne nemal k dispozícii, ale ho predložil.

22. Na otázku právneho zástupcu žalobcu na právneho zástupcu žalovaného, či žalovaný uznáva, že hodnota predmetného bytu, ktorá bola predmetom notárskej zápisnice predstavuje, sumu 44.479,85 eur, za ktorú predal byt Atila H. C. A., právny zástupca žalovaného uviedol, že má zato, že pre riešenie tejto veci je to bezpredmetné.

23. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že trvá na vyjadrení zo dňa 09.11.2015 a žiadal, aby do konania ako vedľajší účastník vstúpila J. poisťovňa a.s. namiesto doterajšieho vedľajšieho účastníka O. poisťovne. Právny zástupca žalovaného ďalej k veci uviedol, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia zo dňa 15.11.2015 kde vzniesol námietku pasívnej legitímácie žalovaného. Uviedol, že nie je jasné, z akého dôvodu sa Krajský súd vôbec nezaoberal zákonom č. 514/2003 Zb. zákonov a zodpovednosti a škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom z § 4 ods. 4 Notárskeho poriadku jasne vyplýva, že notár pri svojej činnosti vykonáva verejnú moc a poukázal aj na ust. § 40 Notárskeho poriadku, na ktorý poukazoval Krajský súd v Nitre, kde z citácie jasne vyplýva, že toto ustanovenie bude použité ak osobitný zákon neupravuje inak, pričom je tam poznámka 3a, ktorá odkazuje práve na Zákon č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na uvedené trval na námietke pasívnej legitímácie. Uviedol, že mala byť žalovaná Slovenská republika v zastúpení Ministerstva spravodlivosti SR, ako to uvádza aj ust. § 3ods. 1 zákona 514/2003 Z.z., kde uvádza čo je notárska činnosť a teda, že spisovaním listín a teda aj notárskej zápisnice je výkonom verejnej moci a k tomuto názoru sa pripojil aj Ústavný súd SR v uznesení spis. značka II. US XXXXXXXX-XX zo dňa 12.09.2013. Uviedol, že výška škody v danom prípade bola maximálne 95.000,- Sk a vznikla maximálne dňom spísania notárskej zápisnice dňa 26.02.2008, pričom žalobca sa o nej dozvedel 15.12.2010. Súd konštatoval, že podanie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 09.11.2015, ktorým navrhol zámenu vedľajšieho účastníka, nie je v spise založené a toto podanie súd založil do spisu.

24. Na uvedenom pojednávaní zástupkyňa intervenienta na strane žalovaného uviedla, že súhlasí so stanoviskom právneho zástupcu žalovaného, podľa ktorého má byť pasívne legitimovaná Slovenská republika. Zároveň k intervencii uviedla, že notári boli poistení poistnou zmluvou v súvislosti so zodpovednosťou za škodu spôsobenú výkonom profesie u spoločnosti O. I. poisťovňa a.s. a založila do spisu poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej by mali byť notári poistení retroaktívne od 01.01.2006. Právny zástupca žalovaného vzhľadom na vyjadrenie zástupkyne intervenienta na strane žalovaného uviedol, že netrvá na vstupe J. poisťovne a.s. do konania ako intervenienta na strane žalovaného. N. zástupca žalobcu uviedol, že do spisu založí doklad o zaplatení sumy 317,65 eur na základe faktúry č. 17/2010 vystavenej advokátom JUDr. S..

25. Na pojednávaní dňa 11.03.2016 právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridrižiava doterajších písomných a ústnych prednesov s prihliadnutím na výsledky doterajšieho dokazovania ako i na právne názory obsiahnuté prvostupňového súdu ako i odvolacieho uznesenia vo veci. Predložil konajúcemu súdu návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) 2.veta O.s.p. s tým, aby súd predložil vec na rozhodnutie Ústavnému súdu SR. Zároveň založil do spisu písomný návrh na prerušenie konania zo dňa 10.03.2016 s tým, že rovnopis návrhu na prerušenie konania krátkou cestou súd doručil právnemu zástupcovi žalovaného ako i zástupcovi intervenienta na strane žalovaného.

26. V písomnom návrhu na prerušenie konania zo dňa 10.03.2016 právny zástupca žalobcu uviedol, že v predmetnom konaní bude pre meritórne rozhodnutie významné najmä posúdenie, či úkony, ktoré žalovaný pre žalobcu vykonal, mali alebo nemali povahu výkonu verejnej moci keďže žalovaný sa bráni argumentáciou, že jeho činnosť v danom prípade mala povahu výkonu verejnej moci a teda nie je v spore pasívne vecne legitimovaný. Uviedol, že žalovaným predložené uznesenie Ústavného súdu SR je len senátnym rozhodnutím pričom ide o odmietajúce rozhodnutie vydané už po predbežnom

prejednaní ústavnej sťažnosti. Poukázal na to, že v systéme všeobecného súdnictva Ústavný súd nemá postavenie nadriadeného súdu alebo ďalšej súdnej inštalácie a nemá povahu záväzného právneho názoru, ktorým by bol prvostupňový súd viazaný a uviedol, že ak by sa prijal názor, že v danom prípade je daná zodpovednosť štátu za škodu, sú dôvody na to, že ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 323/1992 Zb. nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky keďže kladie notárov do výsadného postavenia a vytvára z nich osobitnú a celkom výnimočnú kategóriu právneho povolania s takou (nenáležitou a protiústavnou) výsadou, ktorá spočíva v právnej imunite pred priamymi zodpovednostnými následkami za škodu vzniknutú pri ich činnosti. Uviedol, že notári musia mať pri spisovaní listín o právnych úkonoch rovnaké postavenie, ako ktorákoľvek iná kategória právnického povolania oprávnená na právnu pomoc, napr. advokáti a zákonodarca vytvoril sporným ustanovením nespravodlivé zvýhodnenie a protiústavnú ochranu notárom, ktorí pri spisovaní listín o právnych úkonoch robia totožnú činnosť ako napr. advokáti pričom táto činnosť nemá žiadne znaky výkonu verejnej moci a teda nemožno vyvodit' rutinný záver, že každá jedna činnosť notára je výkonom verejnej moci, pričom typickým príkladom výkonu verejnej moci v rámci notárskej činnosti je činnosť notára v postavení súdneho komisára v konaní o dedičstve. Uviedol, že výkonom verejnej moci je len taká činnosť, kde orgán verejnej moci v nadradenom postavení a autoritatívne rozhoduje o právach a právom chránených záujmoch fyzických a právnických osôb. Poukázal na to, že ak notár spíše listinu o právnom úkone, v ničom nekoná voči žiadateľovi nadradenom (autoritatívnom) postavení pričom vykonáva komerčnú podnikateľskú činnosť rovnako ako advokát a za takúto činnosť a jej výsledky musí notár niesť osobnú právnu zodpovednosť a niet žiadneho racionálneho dôvodu aby na miesto skutočného priameho škodcu vstupoval do veci štát ako zodpovedný subjekt. Poukázal na to, že ak by výkon notárskej činnosti bol vždy a za každých okolností výkonom verejnej moci a za škodu spôsobenú touto činnosťou by mal zodpovedať štát, potom by nemalo žiadny logický zmysel aby notársky poriadok v § 12 ods. 1 písmeno b) ukladal povinné poistenie zodpovednosti za škodu pri výkone notárskej činnosti, pričom rovnakú povinnosť povinného poistenia majú aj advokáti. Žiadal aby plénum Ústavného súdu SR vyriešilo otázku či je vôbec v súlade s Ústavou SR keď notári by mali požívať osobnú imunitu v komerčnej sfére, ktorá sa nedá nazvať verejnou mocou pričom názor pléna Ústavného súdu SR má vyššiu mieru právnej sily ako názor jedného senátu Ústavného súdu.

27. K návrhu žalobcu na prerušenie konania sa vyjadril právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 13.04.2016, v ktorom uviedol, že s návrhom na prerušenie konania nesúhlasí, keďže nie je žiadny právny dôvod na navrhovaný postup keďže odvolací súd vo svojom uznesení konštatoval, že súd prvého stupňa vec nesprávne posúdil keď zodpovednosť žalovaného za škodu neposudzoval striktnie podľa § 40 ods. 3 Notárskeho poriadku a uviedol, že podľa § 4 ods. 4 Notárskeho poriadku, je vykonávanie notárskej činnosti výkonom verejnej moci pričom žalobca túto skutočnosť resp. ustanovenie zákona spochybňuje a žiada prerušiť konania na posúdenie ústavnosti tohto ustanovenia zákona i napriek tomu, že Ústavný súd SR už vyjadril svoj názor v uznesení II.US 431/2013-21, v ktorej je senátnym rozhodnutím avšak je viac ako pravdepodobné, že názor pléna Ústavného súdu SR by mal byť rovnaký. Uviedol, že jednou z podstatných otázok v predmetnej veci je samotná škoda, ktorá však neplatnosťou zmluvy o zabezpečení záväzku žalobcovi nevznikla keďže jeho nárok voči Atilovi H. bol uplatnený a aj priznaný platobným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky č. XRO/XX/XXXX a ak by súd žalobe vyhovel, vznikli by dva exekučné tituly na základe tej istej právnej skutočnosti a žalobca by sa mohol bezdôvodne obohatiť. Navyše zmluvou o zabezpečení záväzku bola zabezpečená len pôžička v rozsahu len 35.000,- Sk a nie žalovaná suma. Uviedol, že trovy konania v spore s Atilom H. zavinil menovaný. Uviedol, že rozhodnutie v predmetnom spore nezávisí od otázky, či všeobecne záväzný právny predpis je v rozpore s Ústavou, pričom nie je daný dôvod na prerušenie konania z dôvodu, že Ústavný súd už raz konštatoval ústavnú udržateľnosť daného stavu. Poukázal na to, že Ústavný súd vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že pri uplatňovaní svojej právomoci nemôže zastupovať všeobecné súdy ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov a jeho úloha sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s Ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú arbitrárne s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (napr. I.US19/02, I.US27/04, I.US74/05). Z uvedených dôvodov žiadal aby súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný.

28. K návrhu na prerušenie konania sa vyjadril aj intervenient na strane žalovaného podaním zo dňa 22.04.2016, v ktorom uviedol, že s prerušením konania navrhovaným žalobcom nesúhlasí keďže ustanovenie § 4 ods. 4 Notárskeho poriadku nie je v žiadnom rozpore s ustanoveniami Ústavy SR a poukázal na to, že spísanie notárskej zápisnice o právnom úkone je výkonom verejnej moci a to podľa

§ 3 ods. 4 Notárskeho poriadku, podľa ktorého je listina vyhotovená v rámci notárskej činnosti verejnou listinou. Uviedol tiež, že nesúhlasí s tvrdením, že pri spisovaní listín o právnych úkonoch má notár rovnaké postavenie ako ktorákoľvek iná kategória právnického povolania oprávnená na právnu pomoc, keďže z titulu svojho postavenia, ktoré mu zveril štát, dáva spísaním notárskej zápisnice právnomu úkonu, ktorý je jej obsahom určité „vyššie postavenie“. Uviedol, že ďalším špecifikom je, že v prípade súdneho sporu má právny úkon spísaný formou notárskej zápisnice vyššiu dôkaznú hodnotu ako právny úkon nezaznamenaný formou notárskej zápisnice a vo vzťahu k účastníkom právneho úkonu nie je v rovnocennom postavení ale v autoritatívnom postavení. Uviedol, že ak žalobca vidí v postavení notárov osobitnú a výnimočnú kategóriu právnického povolania je potrebné poznamenať, že s týmto postavením sú spojené špecifické právomoci a povinnosti, ktoré štát ako vykonávateľom verejnej moci zveril a je teda zrejmé, že postavenie notárov je špecifické ale nijakým spôsobom nediskriminujúce a nespôsobujúce výsadnejšie postavenie vo vzťahu k iným právnickým profesiám. Poukázal aj na ust. § 21 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý upravuje regresnú náhradu štátu voči notárovi, ktorý pri výkone verejnej moci spôsobil škodu a teda nie je pravdivý názor žalobcu, že by zákon zbavoval notára zodpovednosti za škodu, ktorú spôsobí pričom mechanizmus náhrady škody je v zákone konštruovaný tak, že subjekt poškodený verejnou mocou bude odškodnený štátom a štát si následne bude náhradu škody od notára ako zodpovedného subjektu vymáhať.

29. Na pojednávaní dňa 21.07.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že zotrváva na svojich doterajších prednesoch s tým, že má za to, že v danom prípade jeho právny názor má oporu v právnom predpise a že nemožno akúkoľvek činnosť notára stotožňovať s výkonom verejnej moci, toľž nie so spisovaním komerčných zmlúv formou notárskej zápisnice V tejto súvislosti poukázal na to, že advokáti ako poskytovatelia právnych služieb spisujú obdobné zmluvy avšak na nich sa nevzťahuje žiadna ochrana zo strany štátu keďže zodpovedajú za škodu sami osobne. Uviedol, že zo strany súdu by bolo vhodné požiadať o výklad zákona tak ako to žalobca požadoval Ústavný súd SR, keďže aj stanoviská Ústavného súdu SR sa v niektorých veciach líšia, ak však konajúci súd má svoj názor, žalobca je ochotný tento rešpektovať, ale zotrváva na svojom názore, že je potrebné požiadať Ústavný súd SR o výklad zákona tak ako to žalobca požadoval.

30. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného uviedol, že sa pridrižava svojich doterajších ústnych a písomných prednesov, žiadal žalobu zamietnuť pre nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovaného a žiadal priznať náhradu trov konania vo výške 100 %. Zároveň k argumentácii právneho zástupcu žalobcu ohľadom porovnávania činnosti notárov a advokátov uviedol, že v ich postavení je veľký rozdiel keďže je rozdiel v ich kreovaní do funkcie, aj všeobecne v činnosti.

31. Na uvedenom pojednávaní zástupkyňa intervenienta na strane žalovaného uviedla, že sa pridrižava svojich doterajších ústnych a písomných prednesov, stotožnila sa s právnym názorom žalovaného ohľadom nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaného, poukázala na právoplatný rozsudok Krajského súdu Žilina č. 5Co/87/2013, v ktorom taktiež uvedený súd odpovedá na otázku ohľadne pasívnej legitímácie pri prípade výkonu činnosti notára, v ktorom prípade bola žalovaná aj Slovenská republika a tiež aj príslušný notár, pričom uvedený súd žalobu proti notárovi zamietol v dôsledku nedostatku pasívnej legitímácie. Uviedla, že trovy konania si uplatňuje.

32. Podľa § 420 odsek 1,2,3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, pričom škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú, podľa tohto zákona nezodpovedajú. Ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže že škodu nezavinil.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať, niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi, veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 2 Notárskeho poriadku č. 323/1992 Zb. v platnom znení, notár je štátom určenom a splnomocnenou osobou vykonávať notársku činnosť a ďalšiu činnosť podľa tohto zákona.

Podľa § 3 Notárskeho poriadku č. 323/1992 Zb. v platnom znení, notárskou činnosťou je spisovanie a vydávanie listín o právnych úkonoch, osvedčovanie právne významných skutočností, konania vo veciach notárskych úschov, pričom ak ustanoví osobitný zákon, notár vykonáva aj ostatné činnosti. Zápisnice, osvedčenia a iné listiny vyhotovované pri notárskej činnosti a pri činnosti podľa odseku 2 a ich osvedčené odpisy sú verejnými listinami.

Podľa § 4 ods. 4 Notárskeho poriadku č. 323/1992 Zb. vykonávanie notárskej činnosti je výkonom verejnej moci.

Podľa § 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom, pričom zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 odsek 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 odsek 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskosúdnom konaní alebo v trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, ak škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci alebo ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 46 Notárskeho poriadku č. 323/1992 Zb. v platnom znení, notári spisujú účastníkom na základe ich vyhlásenia notárske zápisnice o zmluvách, závetoch a iných právnych úkonoch.

Podľa § 40 odsek 1, 3 Notárskeho poriadku č. 323/1992 Zb. v platnom znení, notár zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. Notár sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1 vtedy, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho objektívne možno požadovať.

Podľa § 162 CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania, podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti. Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

33. Súd po oboznámení sa so žalobou, na základe vyššie uvedeného skutkového stavu i na základe výpovedí strán a svedka a po oboznámení sa so spismi tunajšieho súdu 6RO/86/2011 a 10C/152/2008 zistil, že žaloba žalobcu je nedôvodná. Súd mal preukázané, že žalobca poskytol Atilovi H. pôžičku celkom v sume 53.110,27 eur a Okresný súd Nové Zámky platobným rozkazom č. 6RO/86/2011-45 uložil Atilovi Hírovi túto pôžičku vrátiť a zaviazal ho zaplatiť žalobcovi sumu 53.11,207 eur s 8 % ročným úrokom z omeškania od 01.04.2008 do zaplatenia. Zo spisu tunajšieho súdu 10C/152/2008 mal súd preukázané, že Okresný súd Nové Zámky ako i odvolací súd - Krajský súd v Nitre vyššie uvedenými rozsudkami určili neplatnosť zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva spísanej notárom JUDr. Petrom C. dňa 26.02.2008 medzi veriteľom I., s.r.o., R. U. a dlžníkom O. H., pričom v uvedených rozhodnutiach sa neuvádza, kým bola spôsobená neplatnosť predmetnej zmluvy. V odôvodnení rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. 10C/152/2008 sa uvádza ako dôvod neplatnosti zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže uvedená zmluva zo dňa 26.02.2008 o

zabezpečení záväzku prevodom práva obsahovala hrubý nepomer poskytnutej pôžičky v sume 95.000,- Sk k sume 1.200.000,- Sk, resp. 1.340.000,- Sk, ktorá predstavovala hodnotu bytu, ktorý bol predmetom zabezpečovacieho prevodu práva a teda táto skutočnosť spôsobila absolútnu neplatnosť uvedeného právneho úkonu a na tom nič nezmenila ani skutočnosť, že uvedená pohľadávka v sume 95.000,- Sk sa navýšila postupne na sumu 1.600.000,- Sk (strana 21 uvedeného rozsudku). Zo žaloby vyplýva, že žalobca sa domáha voči žalovanému náhrady škody, ktorá pozostáva jednak zo sumy 44.479,85 eur (1.340.000 Sk), ktorá predstavuje kúpnu cenu, za ktorú O. H. predal kupujúcemu Mgr. C. A. predmetný byt, zo sumy 1.936,84 eur, ktorá predstavuje náhradu trov konania vo veci 10C/152/2008, ktoré žalobca mal vyplatiť Mgr. C. A. a tiež zo sumy 1.740,13 eur, ktorá predstavuje náhradu trov konania vo veci 10C/152/2008, ktoré žalobca vyplatil svojmu právnenému zástupcovi advokátovi JUDr. J. S.. Konajúci súd mal za to, že v danom prípade nie je daná zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu, keďže nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody žalobcovi. Konajúci súd mal za to, že ustanovenie § 40 Notárskeho poriadku zodpovedá svojím obsahom obdobnému ustanoveniu § 420 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje všeobecnú zodpovednosť za škodu, ktorej predpokladom je zavinené porušenie právnej povinnosti, tj. konanie, resp. opomenutie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním, resp. opomenutím škodcu a vznikom škody. Za porušenie právnej povinnosti sa považuje objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako osoba skutočne konala, resp. opomenula konať a tým, ako konať mala tak, aby si splnila povinnosti, ktoré pre ňu vyplývajú zo zákona alebo zo zmluvy. Škodou sa rozumie majetková ujma poškodeného vyjadriteľná peniazmi, pričom sa rozoznáva skutočná škoda a ušlý zisk. Ďalšou zákonnou podmienkou zodpovednosti za škodu je príčinná súvislosť, t.j. medzi protiprávnym úkonom, resp. protiprávnym opomenutím a škodou musí existovať vzťah príčiny a následku, teda ak škoda vznikne v dôsledku zavineného spôsobenia neplatnosti právneho úkonu. Z ustanovenia § 553 odsek 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že splnenie záväzku možno zabezpečiť dočasným prevodom práva dlžníka alebo tretej osoby v prospech veriteľa, pričom pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa všeobecných ustanovení o nadobudnutí vlastníctva zmluvou. V danom prípade došlo medzi žalobcom a O. H. k uzavretiu zmluvy o zabezpečovacom prevode práva vyššie uvedenou notárskou zápisnicou spísanou žalovaným, pričom zmluva o zabezpečovacom prevode práva je jedným z inštitútov zabezpečenia záväzkov, napríklad takou, akou je zmluvná pokuta, dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, záložná zmluva, atď., ako to uvádza piaty oddiel v ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 36 odsek 1 Notárskeho poriadku vyplýva, že notár môže odmietnuť vykonať požadovaný úkon, ak odporuje zákonu alebo všeobecne záväzným právnym predpisom. Z obsahu spisu 10C/152/2008 je zrejme, že v danom prípade celý uvedený spor zaviniel O. H. v uvedenom spore označený ako žalovaný v 1.rade, keďže už dňa 15.02.2008 previedol kúpnu zmluvou predmetný byt na žalobcu Mgr. C. A., ktorý v záujme právnej istoty bol nútený domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva a preto konajúci súd má za to, že v danom prípade trovy tohto konania v sume 3.676,97 eur (1.936,84 eur + 1.740,13 eur) zaviniel Atila Hír a teda zodpovednosť žalovaného za škodu v uvedenom rozsahu nie je daná. Súd pri tom poukazuje na to, že žalobca v tomto spore v postavení žalovaného mohol podľa § 150 odsek 1 požiadať súd z dôvodov vhodných osobitného zreteľa aby súd žalobcovi trovy konania nepriznal. Preto súd návrh v tejto časti z uvedeného dôvodu zamietol, keďže nebolo preukázané zavinenie a zodpovednosť žalovaného, ani príčinná súvislosť za vzniknuté trovy konania, keďže uvedené konanie a jeho trovy zapríčinil Atila H., ktorý o kúpnej zmluve bytu zo dňa 15.02.2008, ktorou previedol svoj byt na Mgr. C. A. neinformoval ani žalobcu ani žalovaného. Taktiež nebola preukázaná príčinná súvislosť ale ani zavinenie za požadovanú časť škody v sume 44.479,85 eur, keďže ani v tomto prípade nebolo preukázané, že by žalovaný spôsobil majetkovú ujmu, tj. škodu žalobcovi v uvedenej výške, keďže neplatnosť zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva sama o sebe nemohla spôsobiť žalobcovi škodu, keďže išlo len o zmluvu o zabezpečení záväzku, ktorým bol záväzok vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi navrhovateľom a O. H. zabezpečený, pričom o povinnosti O. H. pôžičku vrátiť v sume 53.110,27 eur bolo právoplatne rozhodnuté platobným rozkazom č. XRO/XX/XXXX. Na túto skutočnosť nemá žiadny vplyv platnosť alebo neplatnosť zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že ak nedôjde k uspokojeniu pohľadávky priznanej súdom v exekučnom konaní, je možné sa jej domáhať voči tretím osobám z iného právneho titulu. Súd pri rozhodovaní zohľadnil aj skutočnosť, že zmluvou o zabezpečení záväzku prevodom práva bola zabezpečená len pôžička v rozsahu 95.000 Sk (3.153,42 eur) a nie celá pôžička tak, ako sa to konštatuje aj vo vyššie uvedených rozsudkoch Okresného súdu Nové Zámky 10C/152/2008 a rozsudku Krajského súdu v Nitre 25Co/56/2010-367, a teda na nárok žalobcu uplatnený žalobou nie je oprávnený aj z tohto dôvodu. Ak by konajúci súd žalobe vyhovel, vznikli by dva exekučné tituly na základe tej istej právnej

skutočnosti, a to zmluvy o pôžičke zabezpečenej zmluvou o zabezpečení záväzku prevodom práva podľa § 553 Občianskeho zákonníka, keďže žalobcovi voči Atilovi H. bola priznaná suma 53.110,27 eur a od žalovaného požaduje celkom sumu 48.156,82 eur. Keďže zodpovednosť žalovaného podľa § 40 Notárskeho poriadku nebola preukázaná, súd návrh žalobcu zamietol.

34. Ohľadne námietky právneho zástupcu žalovaného, že v spore mal byť žalovaný štát podľa § 4 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci mal súd za to, že v danom prípade bola daná objektívna zodpovednosť žalovaného za škodu ak by k škode došlo a bola by daná objektívna zodpovednosť žalovaného za škodu, pričom by išlo by o škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa § 4 ods. 4 zákona č. 323/1992 Zb., podľa ktorého vykonávanie notárskej činnosti je výkonom verejnej moci a z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb. vyplýva, že notárskou činnosťou je spisovanie a vydávanie listín o právnych úkonoch. V danom prípade by teda, ak by škoda vznikla, mala byť uplatnená podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. voči štátu, t.j. Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR pričom z tohto ustanovenia vyplýva, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom, pričom zodpovednosti sa nemožno zbaviť. Zároveň z ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 odsek 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskosúdnom konaní alebo v trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, ak škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci alebo ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu. Z uvedeného teda vyplýva, že aj keby škoda vznikla na základe objektívnej zodpovednosti žalovaného ako notára, mal byť žalovaným štát, t.j. Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a v danom prípade teda žalovaný nebol vo veci pasívne legitimovaný. Preto z uvedeného dôvodu súd žalobu voči žalovanému zamietol. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor obsiahnutý v uznesení Ústavného súdu č. II US431/2013-21, v ktorom sa konštatuje, že štát delegoval výkon verejnej moci na niektoré subjekty ale musí naďalej niesť zodpovednosť za výkon tejto moci a preto na uľahčenie postavenia poškodeného zákonodarca upravil zodpovednosť štátu za výkon verejnej moci pričom riadny výkon verejnej moci zabezpečuje regresným nárokom štátu voči osobe, ktorá škodu spôsobila. Súd zároveň poukazuje aj na právny názor obsiahnutý v stanovisku Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 24.09.2015 (čl. 174 spisu), v ktorom sa konštatuje, že v prípade škody, ktorú spôsobí notár pri výkone notárskej činnosti, sa poškodený nemôže domáhať jej náhrady od notára ale od štátu podľa ustanovení obsiahnutých v zákone č. 514/2003 Z.z. Z uvedeného teda vyplýva, že i keď je daná objektívna zodpovednosť notára za škodu, domáhať sa náhrady škody možno len od štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na uvedený právny názor konajúceho súdu, že žalovaný nie je vo veci pasívne legitimovaný, súd sa otázkou premlčania nároku žalobcu voči žalovanému nezaoberal. Konajúci súd sa taktiež nezaoberal návrhom žalovaného na vstup Komunálnej poisťovne a.s. do konania ako intervenienta, keďže právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 01.02.2016 uviedol, že na vstupe uvedeného subjektu do konania netrvá.

35. Súd zároveň zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania keďže v zmysle § 162 ods. 1 písmeno b) CSP neboli na prerušenie konania splnené podmienky keďže konajúci súd mal za to, že ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 323/1992 Zb. je v súlade s Ústavou SR a žiadnym spôsobom nediskriminuje ostatné právnické profesie a ani žiadnym spôsobom nezvýhodňuje notárov pri výkone svojej činnosti oproti iným právnickým profesiám čo vyplýva z ust. § 21 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého štát má právo na regresnú náhradu voči notárovi, ktorý pri výkone verejnej moci spôsobil škodu. Ďalším dôvodom, pre ktorý súd návrh na prerušenie konania zamietol, je neurčitost' návrhu na prerušenie konania, keďže žalobca návrh na prerušenie konania neuviedol, s ktorými ustanoveniami Ústavy SR je ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 323/1992 Zb. v rozpore.

36. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré

vydá súdny úradník. Keďže žalovaný ako i intervenient na strane žalovaného boli v plnom rozsahu úspešní, súd im priznal náhradu trov konania, pričom o výške náhrady trov konania, t.j. o sume, ktorú má žalobca zaplatiť žalovaného a intervenientovi na strane žalovaného, rozhodne súd samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť.